

عنوان مقاله:

اثر مواد ضدخیز گلیکول و استامید بر میزان تفريح جنین ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آبزیان، دوره ۵، شماره ۲ (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده‌گان:

محمد سوداگر - عضو هیات علمی- دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سعیده کیوانلو - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

محمد مازندرانی - عضو هیات علمی- دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

انجماد جنین ماهیان با جایگزین کردن مواد مقاوم در برابر بخ زدگی با آب درون جنین امکان پذیر است. آگاهی از سمیت و آثار منفی مواد ضد انجماد یکی از ضروری‌ترین پیش‌نیازها در طراحی دستورالعمل انجماد جنین است. در این پژوهش جنین ماهی کپور معمولی در دو مرحله تکوین جنینی شامل روخزیدگی ناقص (۸ ساعت پس از لقاح) و ضربان قلب (۳۲ ساعت پس از لقاح) طی مدت ۵ دقیقه در معرض آنزیم پروتاز نوع XIV Streptomyces griseus قرار گرفتند. سپس جنین‌های نفوذپذیر شده در مواد ضد انجماد شامل گلیکول و استامید در غلظت‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ مولار به مدت ۵ و ۱۵ دقیقه غوطه‌ور شدند. پس از آن، جنین‌ها آبکشی شده و تا زمان تفريح انکوباسیون شدند. بررسی سمیت مواد ضد انجماد از طریق محاسبه درصد تفريح صورت گرفت. نتایج نشان داد گلیکسروول نسبت به اتین گلیکول و استامید، سمیت کمتری برای جنین کپور معمولی داشت و جنین‌ها توانستند غلظت‌های مختلف این ماده را به خوبی تحمل کنند. استامید بیشترین اثرات سمی را روی جنین ماهی گذاشت. با افزایش غلظت مواد ضد انجماد، درصد تفريح کاهش یافت که علت آن می‌تواند اثر شوک اسمزی، عدم تعادل یونی و یا اثر سمی مواد ضد انجماد باشد. همچنین، افزایش زمان غوطه‌وری (از ۵ به ۱۵ دقیقه) موجب کاهش درصد تفريح شد. با پیشرفت روند تکوینی، حساسیت جنین‌ها نسبت به مواد ضد انجماد کاهش یافت. نتایج پژوهش حاضر نشان داد گلیکسروول و اتین گلیکول می‌توانند مواد ضد انجماد مناسبی برای آزمایش انجماد جنین ماهی کپور معمولی در مرحله ضربان قلب باشند.

کلمات کلیدی:

ضد انجماد، جنین، کپور معمولی، سمیت، درصد تفريح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1931955>